

4. П.А.Хоменко, Н.В.Биденко, Е.И.Остапко, В.И.Шматко. «Современные средства экзогенной профилактики заболеваний полости рта.» Киев, «Книга плюс» 2001. - 205 с.

5. Е.В.Боровський, Н.Ф.Данилевський «Атлас заболеваний слизистой оболочки полости рта» Москва, 1997. – 150 с.

Ю.М. ПАНИШКО, З.С. СТРУЧКОВА, В.І. КОВЦУН, Р.С. КОЗІЙ ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ В МОНОГРАФІЇ В.В.ВОЛКОВА «МЕДИЦИНА БЕССМЕРТЯ И 280 ЛЕТ ЗЕМНОЙ ЖИЗНИ»

Стаття присвячена викладу нетрадиційного погляду на здоровий спосіб життя петербурзького вченого В.В.Волкова.

Статья посвящена изложению нетрадиционного взгляда на здоровый образ жизни петербургского ученого В.В.Волкова.

The article to it is devoted exposition of untraditional look on the healthy way of life of Petersburg scientific V.V.Volkova.

Серед величезної кількості сучасної наукової та науково-популярної літератури, присвяченій проблемі здорового способу життя нашу увагу привернула монографія російського вченого В.В.Волкова «Медицина бессмертия и 280 лет земной жизни», яка вийшла в світ в Санкт-Петербурзі в 2002 році.

Як зазначає сам автор, фундаментом монографії стали наступні наукові розробки:

1. Теорія біологічних фільтрів (1990); 2. Механізм життя та Смерті людини-Біологічний годинник Землі (1997); 3. Формула Безсмертя (2001); 4. Формула фотосинтетичної здатності людини (2002); 5. Здоровий спосіб життя (1998-2002 рр).

Монографія базується на знанні фундаментальних основ природи: причинно-наслідкових зв'язків Закону єдності та боротьби протилежностей, Закону переходу кількості в якість, ролі квантів світла (видимого та невидимого) в життєдіяльності людини (фотосинтез), значенні протонів водню в забезпеченні життєдіяльності людини, закону К.Бернара в виконанні органів-біофільтрів організму людини.

Як відомо, фотосинтез – це створення різних речовин в організмі за допомогою променів Світла.

Автор наголошує, що єдиною причиною незворотніх змін в організмі людини – дефіцит фотосинтезу рожевого дихального пігменту людини – гема.

Гем одночасно подібний і протилежний дихальному пігменту рослин, зеленому хлорофілу: молекули гема та хлорофіла подібні, їх функція залежить від одних і інших же променів світла: пурпурно – червоних та жовто-зелених і пов'язана з роботою двох газів: кисню та вуглекислого газу. Протилежність полягає в тому, що в молекулі гема міститься залізо, а в молекулі хлорофілу-магній. Гем одночасно відбиває та пропускає пурпурно-червоні промені світла, але поглинає (577, 555, 541 нм) промені та пропускає жовто-зелені промені, а хлорофіл одночасно відбиває і пропускає жовто-зелені промені, але поглинає (670, 680, 700 нм) промені і пропускає пурпурно-червоні промені.

Гем приносить до клітини кисень, а виносить вуглекислий газ, а хлорофіл заносить вуглекислий газ, а виносить кисень. Єдність будови веде до єдності функції, яка є дихальною та фотосинтетичною.

Робота гема в променнях Світла. За допомогою гема еритроцитів кисень зв'язується в крові з гемоглобіном і утворює оксигемоглобін. Для створення такого зв'язку енергію дають червоні та зелені промені. Обмін між киснем та вуглекислим газом в еритроциті здійснюється за допомогою К та Na. Калій поглинає пурпурні промені світла а натрій – жовті промені.

Зв'язуючи кисень та частково відбиваючи гарячі червоні промені, гемоглобін виконує захисну функцію, не дозволяючи кисню та червоним променям спалити організм.

Фотосинтез в рослинах відбувається в 2 стадії: світлову, протягом якої йде розпад води з отриманням потоків водню та темнову – коли з протонів водню синтезується вугільна кислота, а далі – вуглеводи.

Робота гема з таким сильним окислювачем як кисень та з гарячими пурпурно-червоними променями проводить до його загибелі через 90-120 днів.

Відживший гемоглобін перетворюється в зелений пігмент, білівердін, який накопичується в різних органах. Білівердін відбиває та пропускає в організм жовто-зелені промені, але поглинає та

пропускає в організм пурпурно-червоні промені. Із-за відбивання зелених променів він отримав назву зеленого екрану Смерті.

Ці промені необхідні організму для синтезу гема, щоби організм міг дихати, тобто жити. Вони дають як електрони, так і енергію для синтезу гема. Справа в тому, що цих променів не вистарчає і з часом дефіцит фотосинтезу гема зростає, аж поки його рівень не стане несумісним з життям. Оскільки життя організму продовжується після 90-120 діб, то це свідчить, що організм вміє боротися з зеленим екраном Смерті.

Яким чином? Два протони водню відновлюють білівердін в червоний пігмент, білірубін. Білірубін з'єднується з глюкуроновою кислотою в печінці і стає помаранчевим білірубін-глюкуронідом, який в складі жовчі попадає в кишківник і викидається з організму.

Постає одвічне питання: де брали протони водню? Протони водню організм отримує шляхом біологічного окислення за допомогою кисню. На 1 молекулу глюкози клітина витрачає шість молекул води, що дає 24 протони водню. Виникає парадоксальне коло: організм дихає і виникає зелений екран смерті, но дихання знімає цей екран.

Тепер треба відповісти на друге питання: то чому людина вмирає? Виявляється, що людині не вистарчає протонів водню. Витрати води в процесі життя невинно зростають: новонароджений має в організмі 86,8% води, людина зрілого віку – 61%, а стара людина – лише 49,8%.

З втратою води людина отримує хвороби. То чому ж людина „не може напиться води”, щоб жити вічно? Тому що вона не виконує програми фотосинтезу. Біологічний годинник землі є програмою фотосинтезу для організму людини.

Промені світла – це електромагнітні хвилі, це частина цієї шкали електромагнітних коливань, яка починається від гамма-променів і завершується зверхдовгими хвилями.

Людина бачить біле Світло. З шкільної фізики нам відомо, що біле Світло – це сума декількох кольорів, декількох променів. Вся шкала електромагнітних коливань умовно поділяється на дві частини: Світло видиме і Світло невидиме.

Звернемо нашу увагу на Сонечко, з яким наші далекі прашури повязували поняття часу. Час відслідковували, оцінюючи небесні координати сонячного шляху.

Шлях Сонця на небозводі називається екліптикою. Екліптику Сонце повністю проходить за один рік і за одну добу. Річна екліптика – це відображення руху землі по орбіті навколо Сонця, а добова екліптика – це відображення обертання Землі навколо своєї вісі.

Парадокс заключається в тому, що Сонце в році і в добу проходить одну і ту же екліптику одночасно в двох прямо протилежних напрямках.

Біологічний годинник Землі (БГЗ) утворений Сонцем та Земею.

Єдиною природною системою координат Сонця є пояс знаків зодіаку, на який проектується екліптика.

Врахувати протихід Сонця на екліптиках можна лише тоді, якщо в момент знаходження Сонця на річній екліптиці в одному знаку Зодіаку воно знаходиться на добовій екліптиці в знаку Зодіаку, прямо протилежному річному, бо на колі прямо протилежні напрями руху можливі лише під кутом в 180°.



Рис 1. Стрілки показують напрямок руху Часу (Сонця)

Умовно циферблат біологічного годинника Землі розподіляємо на сектори сезонів та міжсезонне, беручи до уваги основні параметри: день літнього сонцестояння – 12 годин 22 червня, день зимового сонцестояння – 24 години 22 грудня, день весняного рівнодення – 18 годин 22 березня, день осіннього рівнодення – 6 годин 22 вересня. Внаслідок неокладних підрахунків можна встановити орієнтовні кордони сезонів та міжсезоння.

Дані про орієнтовні кордони сезонів та міжсезоння представлені в таблиці 1.

Таблиця 1.

Орієнтовна тривалість періодів року		
Періоди		Тривалість
1	Зима	з 15.11 по 27.01
2	Зимово – весняне міжсезоння	з 27.01 по 15.02
3	Весна	з 15.02 по 27.04
4	Весняно – літнє міжсезоння	з 27.04 по 15.05
5	Літо	з 15.05 по 27.07
6	Літньо – осіннє міжсезоння	з 27.07 по 15.08
7	Осінь	з 15.08 по 27.10
8	Осінньо – зимове міжсезоння	з 27.10 по 15.11

Біологічний годинник Землі – коливальна система

Вісь землі відхиляється від перпендикуляра до площини екліптики на $23^{\circ}27'$ і майже не міняє свого нахилу, тому Сонце поперемінно більше освітлює своїми променями то Північну півкулю, то Південну.

Поперемінне освітлення променями Сонця Північної та Південної півкулі надає Землі та всьому живому коливальний вплив променів світла.

Біогодинник – коливальна система. І такою же коливальною системою є людина.

Сама людина не просто коливальна система, а це циклічна коливальна фотосинтетична система. Біогодинник – незатухаюча коливальна система. Людина ж, старіючи та помираючи, демонструє приклад відкритої затухаючої циклічної коливальної фотосинтетичної системи.

Електромагнітна схема біологічного годинника Землі (БГЗ)

Кількість діб в сезонах однакова, так само як і в міжсезоннях. Кількість часу в них однакова, а якість – різна. Якість часу в БГЗ визначається електромагнітним потоком Сонця та Землі. Відомо, що атмосфера Землі через два оптичних вікна пропускає ультрафіолетові, видимі, інфрачервоні та радіохвилі.

1. Ультрафіолетові промені швидкого Світла панують в природі землі весною. Їм відповідні фіолетові промені Світла видимого. Ця пара променів розташована в секторі „весна” БГЗ.

2. Суміш фіолетових і червоних променів дає рожеві (пурпурові) промені видного світла весняно-літнього міжсезоння.

3. Інфрачервоні промені невидимого Світла і червоні промені Світла видимого розміщуються в секторі „літо” БГЗ.

4. Суміш жовтих та червоних променів дає помаранчеві промені видимого Світла, а інфрачервоні та низькочастотні хвилі дають радіохвилі невидимого Світла. Ця пара променів належить літньо-осінньому міжсезонню.

5. Жовті промені видимого світла і низькочастотні промені Світла невидимого складають пару сектора „осінь” БГЗ.

6. Суміш жовтих і блакитних променів дає зелені промені видимого Світла осінньо-зимового міжсезоння.

7. Гамма – промені невидимого Світла, які належать радіоактивному фону Землі, панують зимою. Їм відповідні блакитні промені Світла видимого. Ця пара променів характерна для сектора „Зими”.

8. Суміш блакитних фіолетових променів дає сині промені видимого Світла зимово-весняного міжсезоння. Їм відповідні рентгенівські промені Світла невидимого.

Пігментна схема біогодинника

У відповідності з парами видимих та невидимих променів в біогодиннику розташовані пігменти рослинного та тваринного світу.

Сектор 1. Блакитні пігменти: Вода, білок гемоціанін, солі міді блакитного кольору (біла раса).

Сектор 2. Сині пігменти: Вугільна кислота, білок церулоплазмін. Синьо-зелений хлорофіл.

Сектор 3. Фіолетові пігменти: Фіолетовий меланін шкіри (чорна раса).

Сектор 4. Білі і пурпурові пігменти: Молочна кислота, рожевий гем, пурпурно-червоний гемоглобін.

Сектор 5. Червоні пігменти: Червоний меланін шкіри (червона раса), гемоглобін оксигенований, червоний білірубін, міоглобін, трансферрін, Ферритін, закислені до червоного, флавінові дихальні ферменти клітин, червоний хлорофіл.

Сектор 6. Помаранчеві пігменти: Оксигеновий гемоглобін, білірубін-глюкуронід, жовчні кислоти. Золотистий хлорофіл.

Сектор 7. Жовчті пігменти: Жовтий меланін шкіри (жовта раса). Жирні кислоти, нейтральні жири, жовчні кислоти. Жовто-зелений хлорофіл.

Сектор 8. Зелені пігменти: Білівердин, вердоглобін, закислений до зеленого, флавінові дихальні ферменти, жовто-зелена сірка. Зелений хлорофіл.

Періоди життя людини в Біодиннику

Життя людини проходить в декілька етапів:

Сектор 1. Внутрішньоутробний період.

Сектор 2. Момент народження. Перехід з водного середовища в повітряне середовище.

Сектор 3. Період зростання. Дитинство.

Сектор 4. Наставання статевої зрілості і кінець зростання. Перехід до зрілості.

Сектор 5. Зрілість.

Сектор 6. Клімакс. Перехід в старість.

Сектор 7. Старість.

Сектор 8. Смерть. Перехід з повітряного середовища в електромагнітне.

Спіраль часу та швидкість часу в Біодиннику

Поскільки Сонце так само рухається по своїй орбіті і обертається навколо своєї вісі, то час протікає в Біодиннику не по колу, а по спіралі. Рухаючись по своїй орбіті, Сонце витягує обертання Землі навколо сонця в **Спіраль часу**. І на цій спіралі кожне наступне обертання ніколи не буває менше обертанню попереднього. Тому час йде по спіралі, а не по колу, і тому протоків водню постійно не вистарчає для ліквідації зеленого екрану Смерті.

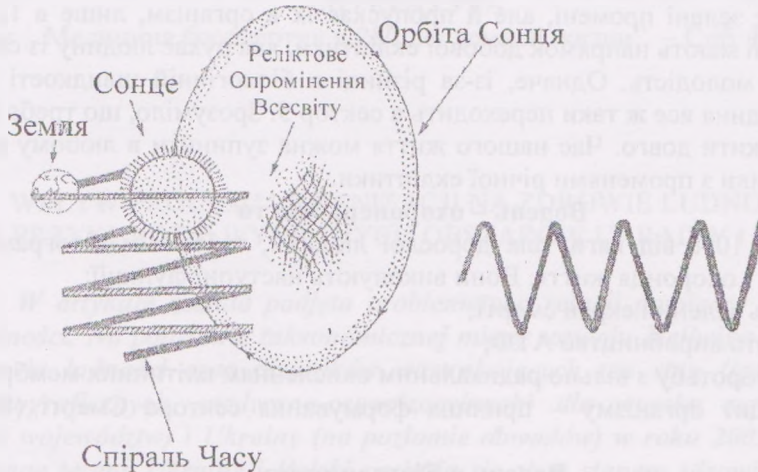


Рис 2. Синусоїда Біодинника

Тому спіраль життя людини є затухаючою спіраллю. Вона подібна на веретено, яке починається з моменту запліднення яйцеклітини починає накручувати витки зростаючого діаметру до моменту закінчення процесу зростання організму. А далі спіраль зменшує діаметр своїх витків-років, поки починається інволюційний процес вікових клітинних втрат, який завершується Смертю.

Швидкість часу в Біодиннику

Фізики переконані, що час, пов'язаний з Сонцем – величина векторна, тобто має напрямок. Життя людини так само величина векторна, яка має сумний напрямок: від народження до смерті.

Но в році і в добі Сонце проходить по екліптиці прямо протилежно: в році – в одну сторону, в добі – в прямо протилежну. Таким чином, екліптика може бути пройдена і за 24 години і за 365 діб. Іншими словами лінійна швидкість часу в добі в 365 разів переважає лінійну швидкість часу в році.

Крім лінійної швидкості, час має і біологічну швидкість. А біологічна швидкість буде залежати від кількості часу впливу променів на біологічні об'єкти та якості цих променів.

Щоб визначити скільки часу той чи інший промінь впливає на природу Землі в році і в добі, треба зробити невеликий розрахунок.

В одному знаку Зодіаку на річній екліптиці Сонце перебуває: $365:12 \approx 30$ діб. А в добову проти знаку, де Сонце „мандрує” протилежно річному, всього $24:12=2$ години.

Перебуваючи ≈ 30 діб в різних знаках зодіаку, Сонце „набирає” добового проти ходу 2 год. $\times 30$ діб = 60 год., або 2,5 доби. Тобто Сонце перебуває в кожному знаку Зодіака більше, ніж в добовому протизнаку в 12 разів ($30:2,5=12$). Таким чином, річні промені в 12 разів перевищують промені добові. І річний вектор перевищує добовий вектор в 12 разів. Хоча лінійна швидкість часу в добі переважає річну лінійну швидкість часу в 360 разів, але векторна швидкість якості часу в році переважає векторну швидкість якості часу в добі в 12 разів. Векторна швидкість якості часу називається біологічною швидкістю часу.

Світло і функція крові в біодиннику.

У внутрішньоутробному періоді на дитину не діють промені Світла. Організм матері надійно захищає плід від всієї шкали електромагнітних коливань. Після народження, тобто переходу дитини в повітряно – світлове середовище, на неї починає діяти вся шкала електромагнітних коливань. Молоко матері тому і має білий колір, що надійно захищає новонародженого від усього спектра Світла.

Головна функція крові – захист від усієї шкали електромагнітних коливань, потім Трофічна, пластична, енергетична, імунна, гомеостатична, інформаційна. Світло – це універсальний провідник хімічних елементів в кров, універсальний індуктор – створювач крові. Тому людина є фотосинтетичним організмом.

Рух часу назад в Біодиннику

Рухаючись в часі по ходу річної екліптики людина зростає, старіє, хворіє, вмирає.

Тому річна екліптика називається екліптикою Смерті. Добова екліптика має протилежний напрямок, тому може бути названа екліптикою Життя. В секторі 4 Біодинника рожеві промені впливаючи на людину, рухають час його життя вперед, в сектор 5, тобто людина старіє. Але рожевий гем не тільки поглинає зелені промені, але й пропускає їх в організм, лише в 12 разів менше ніж рожевий. Зелені промені мають напрямок добової екліптики, яка рухає людину із сектора 4 в сектор 3 біодинника, тобто в молодість. Однак, із-за різниці в біологічній швидкості зелених променів променям рожевим, людина все ж таки переходить в сектор 5. Зрозуміло, що треба відкривати дорогу зеленому Світлу, щоб жити довго. Час нашого життя можна зупинити в будь-якому віці, якби зрівняти промені добової екліптики з променями річної екліптики.

Водень – охоронець життя

Водень складає 10% від ваги тіла дорослої людини, тобто сім кілограм. Протони водню грають роль генератора і охоронця життя. Вони виконують наступні функції:

- 1) Знімають зелений екран смерті;
- 2) Генерують виробництво АТФ;
- 3) Ведуть боротьбу з вільно радикальним окисленням клітинних мембран.

Водневий дефіцит організму – причина формування сектора Смерті (8) в Біодиннику людини.

Водень в Біодиннику

В секторі 1 (внутрішньоутробний період) водень знаходиться у вигляді води та вугільної кислоти.

В секторі 2 (народження) водень знаходиться у вигляді вугільної кислоти.

В секторі 3 (зростання) водень знаходиться в амінокислотах білків.

В секторі 4 (молодість) водень знаходиться у вигляді молочної кислоти.

В секторі 5 (зрілість) водень представлений гемоглобіновою кислотою, червоним білірубіном.

В секторі 6 (клімакс) водень представлений помаранчевим білірубіном, жовчними кислотами.

В секторі 7 (старість) водень максимально представлений жовчними кислотами.

В секторі 8 (смерть) водень не представлений.

Всі донори водню в організмі поділяються на дві групи:

І група складається з мінеральних донорів водню, які представлені водою та вугільною кислотою. Решта донорів водню називаються органічними. Всі донори водню є кислотами. Можна

зробити висновок, що людина помирає із-за втрати мінеральних донорів водню і заміни їх на органічні донори.

Кисень і водень в Біогодиннику

Головна функція кисню – забезпечення дихання, або біологічного окислення, внаслідок чого організм отримує протони водню, які забезпечують синтез АТФ. Єдність кисню і водню відома: H_2O . Кисень в дихальному ланцюгу – акцептор водню, з'єднуючись з яким утворює воду. Вода з вуглекислим газом дає кращий донор водню – вугільну кислоту. Тим не менше головною коморою водню в організмі є вода. Кисень поставляє електрони, а водень – протони. Кисень і світло діють в синергізмі, тобто допомагають один одному. У воді і протонів водню – союзник п'тьма. Вночі більше вода всмоктується в клітини і синтез вугільної кислоти проходить краще. Водень і п'тьма діють синергічно.

Їжа поставляє в організм електрони і протони водню. Органічні кислоти їжі доставляють протони водню. Світло в першу чергу попадає на шкіру. Тому шкіра є первинним місцем фотосинтезу, водієм біоритму фотосинтезу. Головний напрямок – кровотворний мозок кісток. Світловий сигнал зі шкіри передається в центральну нервову систему, а далі сигнал поступає на органи-виконавці.

Який висновок можна вже зробити ?

- 1) Причина смерті людини – дефіцит рожевого дихального пігменту гема.
- 2) До дефіциту фотосинтезу приводить спіраль часу в Біогодиннику Землі і невиконання людиною програми фотосинтезу.
- 3) Дефіцит фотосинтезу пов'язаний з дефіцитом протонів водню, які знімають зелений екран Смерті.
- 4) Дефіцит протонів водню пов'язаний з дефіцитом води, яка йде на процес дихання.
- 5) Дефіцити, незнання людиною законів природи, приводить до десинхронозу, який підсилює дефіцит фотосинтезу.
- 6) Для людини генератором часу є Сонце.

Продовження в наступному випуску 12.

ЛІТЕРАТУРА

В.В. Волков „ Медицина бессмертия и 280 лет земной жизни”. – Спб: Валери СПД, 2002: -288

с.

B. A. PANTYLEJ

WPŁYW PROCESU URBANIZACJI NA ZDROWIE LUDNOŚCI (NA PRZYKŁADZIE WYBRANYCH OBSZARÓW UKRAINY I POLSKI)

Zarys treści: W artykule została podjęta problematyka relacji pomiędzy procesem urbanizacji a stanem zdrowia ludności. Na podstawie taksonomicznej miary rozwoju Hellwiga została przeprowadzona analiza stanu zdrowia ludności oraz czynników warunkujących ten stan (społeczno-ekonomicznych, ekologicznych, demograficznych, medyczno-organizacyjnych) dla wysoko zurbanizowanych terenów Polski (na poziomie województw) i Ukrainy (na poziomie obwodów) w roku 2002. Badania wykazały, że wysoko zurbanizowane tereny Ukrainy i Polski cechują się złym stanem zdrowia ludności, korzystnymi uwarunkowaniami społeczno-ekonomicznymi i medyczno-organizacyjnymi przy jednocześnie złych uwarunkowaniach ekologicznych i demograficznych. Badania lokalne wokół problematyki stanu zdrowotnego społeczeństw województwa śląskiego (w postaci powiatów) i obwodu ługańskiego (w postaci rejonów) wykazały, że w najgorszej sytuacji znalazły się największe miasta województwa śląskiego, a także miasta podporządkowania rejonowego obwodu ługańskiego.

Вплив процесу урбанізації на стан суспільного здоров'я населення (на прикладі вибраних регіонів України і Польщі)

Стаття присвячена проблематиці взаємозв'язку між процесом урбанізації і станом суспільного здоров'я населення. Проаналізовано стан суспільного здоров'я населення, а також чинників, що впливають на цей стан (соціально-економічних, екологічних, демографічних, медично-організаційних) для регіонів України і Польщі з високим рівнем урбанізації на підставі таксономічного аналізу Хельвіга. Дослідження показали, що регіони України (в розрізі областей)